

foto Sander Grootendorst

Duif vindt weg naar Roderlo

Een gezellige plek is het op het eerste gezicht niet, maar schijn bedriegt, de 21 leden van postduivenvereniging Roderlo zijn blij met hun thuishonk midden op het bedrijventerrein. Na de oprichting in 1961 heeft de vereniging op steeds weer andere plekken gebivakkeerd, eerst in een varkensschuur, later onder meer in de bibliotheek. Ze zitten nu weliswaar buiten de dorpskern, maar in een 'prachtig verenigingsgebouw' aan de Venterkamp, dat makkelijk bereikbaar is. „De duivenwagen kan hier zonder probleem de duiven laden”, lezen we op www.pvroderlo.nl.

Het is niet de enige organisatie in Ruurlo die Roderlo heet. Je hebt zorgcentrum Villa Roderlo, kunstweverij en tapijtknoperij Roderlo, zwem- en polovereniging Roderlo, landgoed Roderlo en makelaardij Roderlo (overigens gevestigd te Aalten). Een fenomeen dat je op veel plaatsen in Nederland, en ongetwijfeld ook daarbuiten, aantreft: wie een nieuwe club - wat voor soort dan ook - in het leven roept, neemt vaak zijn toevlucht tot een oude naam. Sutfene (zorginstelling) en Zutphania (voetbalvereniging) zijn bijvoorbeeld allebei oude namen van Zutphen.

Ook oudheidkundige verenigingen zijn vaak genoemd naar verouderde namen voor stad, dorp of streek. Zoals in Salehem (Zelhem) en Doesburg (Doesborgh). Ruurloërs hebben het voordeel dat ze naast die historische naam ook een beroep kunnen doen op de dialectaanduiding van hun dorp: Reurle. Zo heet hier dan ook de oudheidkundige vereniging.

In een 12-eeuws document duikt Ruurlo voor het eerst op als 'Ritherlo'. In de 14e eeuw is sprake van een Steven I van Roderlo, die toen natuurlijk niet kon weten dat ooit een postduivenvereniging naar hem zou worden genoemd. Weer een eeuw later is de o een u geworden: Ruderlo. Als in de 16e eeuw de d wegvalt, bevinden we ons, althans qua uitspraak, in moderne tijden. Inmiddels liggen de plaatsnamen van staatswege vast: je mag je vereniging natuurlijk naar hartenlust Reurle of Roderlo noemen, maar in de officiële atlas blijft Ruurlo Ruurlo. Over de herkomst van de naam lijken de meningen enigszins verdeeld. Je leest op Wikipedia de verklaring: rode (gerooid bos) + lo (parkachtig bos), maar de samenstellers van Het Plaatsnamenboek (1989) wijzen die uitleg af, omdat de i in 'Ritherlo' dan buiten de boot valt. Zij denken dat Ruurlo oorspronkelijk 'runderbos' heeft betekend.

Sander Grootendorst